

# การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถใน การฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล\*

## Development of Mandarin Chinese as a Foreign Language Instructional Model Using Narrative Format Approach and Audio Lingual Method to Enhance Listening and Speaking Abilities for Kindergarteners\*

พรนภา อำนวยไพศาล<sup>1</sup> และ วรวรรณ เหมชะญาติ<sup>2</sup>

Pornnapha Amnuaiphaisan<sup>1</sup> and Worawan Hemchayart<sup>2</sup>

<sup>1</sup>นักศึกษาระดับปริญญาเอก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<sup>2</sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<sup>1</sup>Corresponding author. E-mail: pinkfon19@yahoo.com

Received: March 28, 2019

Revised: November 29, 2019

Accepted: November 29, 2019

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาลกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 19 คน ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูด และแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูดมีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนระยะเวลา และการประเมินผล ขั้นตอนของรูปแบบมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนิทานเปิดประสบการณ์ ขั้นฝึกเล่าและขยายประสบการณ์ และขั้นทบทวนความเข้าใจ และ 2) ผลการใช้รูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**คำสำคัญ:** รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แนวคิดการสอนแบบบอกเล่า วิธีสอนแบบฟัง-พูด  
ความสามารถในการฟัง-พูด เด็กอนุบาล

\* งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

## Abstract

The purposes of this research were to (1) develop a Mandarin Chinese as a foreign language instructional model using narrative format approach and audio lingual method to enhance listening and speaking abilities of kindergartener; and (2) study the effects of using the developed instructional model on listening and speaking abilities of kindergarteners. The research sample consisted of 19 third year kindergarteners of a kindergarten under the Office of the Private Education Commission. The research instruments were a test on Chinese speaking and listening abilities, and an observation form on Chinese speaking and listening abilities. Data were analyzed with the use of the percentage, mean, standard deviation, and t-test. The research findings showed that (1) the developed Mandarin Chinese as a foreign language instructional model using narrative format approach and audio lingual method was composed of 6 components: principles; objectives; contents; steps of instruction; duration, and evaluation; there were three steps of the model, namely, the step of using fairy tales for exposing new experience, the step of practicing the telling and expanding experience, and the step of reviewing the understanding; and (2) as for the effects of using the developed instructional model, it was found that the post-experiment mean score on listening and speaking abilities of kindergarteners in the sample was significantly higher than their pre-experiment counterpart mean score at the .01 level of statistical significance.

**Keywords:** Foreign language instructional model, Narrative format approach, Audio lingual method, Speaking - listening abilities, Kindergarteners

## บทนำ

เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ระบุว่าภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือและทักษะที่สำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 เด็กควรได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการใช้ภาษา และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นทรัพยากรที่มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับสังคมโลกได้ (Partnership for 21st Century Skill, 2015) กลุ่มนักวิชาการในกลุ่มประเทศยุโรปได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและต้องการพัฒนาสังคมให้เป็นชุมชนที่มีความเป็นหนึ่งเดียวบนพื้นฐานวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกัน โดยมีการจัดตั้งโครงการเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาต่างประเทศโดยเริ่มกับเด็กตั้งแต่อายุ 4 ปี (Azpillaga, Arzamendi, Etxeberria, Garagorri, Lindsay & Joaristi, 2001)

ถึงแม้ว่าความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะมีเพิ่มขึ้น แต่ที่มงานักวิจัยในกลุ่มประเทศยุโรปที่ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า ปัญหาหลักที่พบมากที่สุดตลอด 20 ปีที่ผ่านมา คือวิธีการสอนภาษาต่างประเทศที่ไม่เหมาะกับเด็กอนุบาล เพราะมีรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การใช้งานแบบผู้ใหญ่หรือเด็กโต (Brewster, 1991) นอกจากนี้ยัง พบว่า ในประเทศที่เรียนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย มีปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กจดจำเนื้อหา จดจำเสียง และขาดเทคนิควิธีสอนที่น่าสนใจ ขาดกิจกรรมให้เด็กได้นำภาษาไปใช้อย่างมีความหมาย ทำให้เด็กเบื่อหน่าย ท้อแท้ และขาดความมั่นใจในการพูด (Lan, 2013) สอดคล้องกับข้อมูลรายงานการวิจัยสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาจีนกลางในประเทศไทย พบว่า วิธีสอนมีรูปแบบให้เด็กท่องจำเป็นส่วนใหญ่ และผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการใช้

โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล

ภาษาจีนกลางอยู่ในระดับพอใช้ในทุกระดับชั้น เด็กยังไม่สามารถฟัง-พูด หรือสื่อสารเป็นภาษาจีนกลางได้ (สถาบันเอเชียศึกษา ศูนย์จีนศึกษา, 2551)

แนวคิดการสอนภาษาแบบบอกเล่าเป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ของเด็กอนุบาล ใช้นิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็กสนใจมาเป็นสื่อเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ของเด็กกับภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นให้เด็กมีประสบการณ์ทางภาษาซ้ำ ๆ โดยเปิดโอกาสให้เด็กพูดและแสดงท่าทางตามเนื้อเรื่องในนิทานส่งผลให้เด็กเข้าใจ อยากมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และซึมซับโครงสร้างประโยคจากนิทานที่ได้ร่วมแสดงแนวคิดการสอนแบบบอกเล่ายังให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กและครู ซึ่งจะนำไปสู่บรรยากาศที่ดีในการฝึกฝนทักษะทางภาษา (Taeschner, 2013) นอกจากนั้นแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าได้ผ่านการทดลองเพื่อใช้สอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมากกว่า 120 แห่งในทวีปยุโรป และพบว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี (Dalton, 2011)

วิธีสอนแบบฟัง-พูด มุ่งเน้นให้เด็กได้ยินเสียง เห็นพฤติกรรมทางภาษาซ้ำ ๆ จนเด็กจดจำและเลียนแบบพฤติกรรมได้ เมื่อเด็กเริ่มแสดงพฤติกรรมทางภาษาแล้วได้รับการตอบสนองทางบวก ทำให้เด็กเกิดความพึงพอใจและอยากแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ อีก จนพัฒนาเป็นความสามารถทางภาษา (Richards & Rodgers, 2014) ดังนั้นวิธีสอนแบบฟัง-พูดจึงเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับเด็กอนุบาล เนื่องจากเด็กเรียนรู้จากการเลียนแบบ ชอบพูดตามหรือแสดงท่าเลียนแบบ ทำให้เด็กจดจำได้รวดเร็วในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ (River, 1981) อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของวิธีสอนแบบฟัง-พูด คือ การฝึกฝนซ้ำ ๆ ด้วยการออกเสียงตามเพียงอย่างเดียวเป็นเวลานาน ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย เกรียด ส่งผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา อีกทั้งเด็กยังจดจำภาษาได้เพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ หรือไม่สามารถนำภาษาไปใช้พูดในสถานการณ์จริงได้ (Richards & Rodgers, 2014)

การศึกษาแนวคิดการสอนภาษาแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด พบว่า วิธีสอนแบบฟัง-พูด มีจุดแข็งที่เน้นการฟัง-พูด สร้างพฤติกรรมให้เด็กเลียนแบบการพูดซ้ำ ๆ ทำให้เรียนรู้และจดจำได้เร็วในระยะแรก แต่มีข้อจำกัดที่เด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ในระยะยาว สำหรับแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าเป็นแนวคิดที่มุ่งพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เช่นเดียวกัน แต่มีจุดเด่นในการนำเสนอคำศัพท์โดยใช้นิทานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็ก และให้เด็กร่วมแสดงบทบาทตามตัวละครในนิทาน ทำให้เด็กเข้าใจความหมายและสนุกกับการฝึกฝนซ้ำ ๆ ช่วยลดทอนความเบื่อหน่ายในการฝึกฝนที่เป็นข้อจำกัดของวิธีสอนแบบฟัง-พูด จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล ซึ่งเป็นรูปแบบที่สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของเด็กอนุบาล และสามารถส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางให้กับเด็กอนุบาลได้

## วัตถุประสงค์การวิจัย

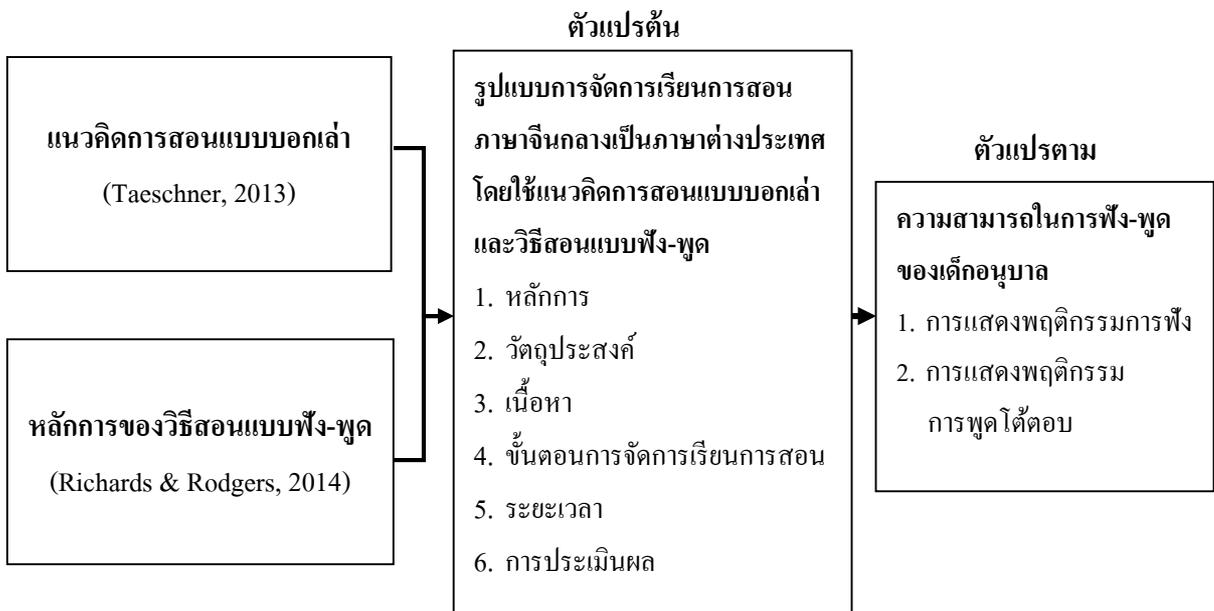
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด ที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาล

## สมมติฐานการวิจัย

เด็กอนุบาลที่เรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

## กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าของ Taeschner (2013) หลักการของวิธีสอนแบบฟัง-พูดของ Richards and Rodgers (2014) มาสังเคราะห์จนได้กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

## ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ยังไม่เคยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
  - 2.1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด
  - 2.2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการฟัง-พูด ประกอบด้วย
    - 1) การแสดงพฤติกรรมกรฟัง ได้แก่ การเลือกวัตถุหรือรูปภาพที่มีความหมายเดียวกับคำศัพท์ และการแสดงท่าทางตามคำสั่งที่ได้ฟัง
    - 2) การแสดงพฤติกรรมกรพูดโต้ตอบ ได้แก่ การตอบเป็นคำศัพท์ และการบอกเล่าเป็นประโยค

โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ภาษาจีนกลางจำนวน 6 หน่วย ใช้คำศัพท์จำนวน 84 คำ ประโยคพื้นฐาน 10 ประโยค จากการสังเคราะห์หลักสูตรภาษาจีนกลางที่ใช้สอนระดับอนุบาลในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 5 หลักสูตร รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หลักสูตรภาษาจีนกลางที่ใช้สอนระดับอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ลำดับที่	ชื่อหลักสูตร	ที่มา
1	Better Chinese	ไต้หวัน
2	Zhong wen ke	ไทย
3	Hua wen jiao shi	มาเลเซีย
4	You er han yu	จีน
5	Guo ji han ban	จีน

4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบ 48 สัปดาห์ ระยะที่ 2 การนำร่องรูปแบบ 4 สัปดาห์ และระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ 12 สัปดาห์

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบ โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด นำมาสังเคราะห์เป็นหลักการของการพัฒนารูปแบบฉบับร่าง จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย 5 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ โดยใช้แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน พบว่า รูปแบบมีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 0.92 จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นรูปแบบฉบับนำร่อง

ระยะที่ 2 การนำร่องรูปแบบ โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experiment) เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนำร่องรูปแบบ คือ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 20 คน ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบแผนการจัดการประสบการณ์ของรูปแบบ และแบบประเมินความสามารถในการฟังและพูดภาษาไทยกลาง ผลการตรวจสอบความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏว่า คู่มือการใช้รูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 0.88 แผนการจัด

โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล

ประสบการณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยรวมอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 0.80

จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนการสอนวันละ 45 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางก่อนและหลังการนำร่อง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพระหว่างการนำร่องด้วยแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางสำหรับเด็กอนุบาล วิเคราะห์ค่าความเที่ยงภายในผู้ประเมิน (intra-rater reliability) จากการประเมินเด็กเป็นรายบุคคล พร้อมกับบันทึกการประเมินเป็นไฟล์ MP3 หลังจากนั้น 2 สัปดาห์ต่อมา ผู้วิจัยย้อนกลับมาประเมินอีกครั้ง และนำคะแนนของการประเมินทั้ง 2 ครั้ง มาคำนวณหาค่าความเที่ยงภายในของผู้วิจัย (intra-rater reliability) โดยการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์ Cohen's kappa พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.96 สัมพันธ์กันสูงที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 แสดงว่ามีความเที่ยงสูง เนื่องจากคะแนนประเมินทั้ง 2 ครั้งสอดคล้องกัน ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลาง ด้วยการวิเคราะห์หาค่าความยาก พบว่า ค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.30 – 0.77 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.30 – 0.79 จากนั้นนำผลการนำร่องรูปแบบมาปรับปรุงรูปแบบฉบับทดลอง

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experiment) เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ คือ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 19 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ คือ เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ไม่เคยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในระดับอนุบาล ดำเนินการจัดการเรียนการสอนวันละ 45 นาที เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลาง ก่อนและหลังการทดลอง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพระหว่างการทดลองด้วยแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาล

## สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ การคำนวณระดับพัฒนาการของเด็กอนุบาลเป็นรายบุคคล จากผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาลโดยใช้สูตรการคำนวณคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของเด็กอนุบาล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

## ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล สรุปได้ว่ารูปแบบ มีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอน ระยะเวลา และการประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบ ดังภาพที่ 2

หลักการของรูปแบบ
<p>1 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้มุ่งเน้นการฟังพูดก่อนเขียนอ่าน โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและแสดงท่าทางตามบทบาทของตัวละครในเรื่องราว นำไปสู่การซึมซับรูปแบบโครงสร้างทางภาษา</p> <p>2 การเลือกเนื้อหาภาษาในหนังสือนิทานควรเป็นเรื่องราวสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่าย-ยาก เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของเด็กตามบริบทแวดล้อม ทำให้คาดเดาความหมายของเนื้อหาและจดจำได้ง่ายขึ้น จูงใจให้เด็กใช้ภาษาตามต้องการ/ความรู้สึก</p> <p>3 การสร้างความสัมพันธ์และการแสดงออกเชิงบวกทั้งวันภาษาและอวัจนภาษาระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ขณะเล่าเรื่องราวส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และความมั่นใจในการฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย</p> <p>4 การมีต้นแบบในการออกเสียงที่ถูกต้องและการฟังสื่อโสตทัศนูปกรณ์เพื่อการฝึกฝนและติดตามแก้ไข หากมีการออกเสียงไม่ถูกต้อง และมีการใช้ท่าทาง น้ำเสียง หรือสื่ออุปกรณ์ประกอบ เพื่อทำให้เด็กเข้าใจความหมายของภาษา</p> <p>5 การจัดกิจกรรมทางภาษาที่มีรูปแบบซ้ำ ๆ อย่างเป็นระบบ และมีความหลากหลายของกิจกรรม ช่วยให้เด็กได้รับโอกาสในการแสดงพฤติกรรมทางภาษาซ้ำ ๆ จนเกิดความเข้าใจและคุ้นเคยในรูปแบบและโครงสร้างของภาษา</p>
วัตถุประสงค์
<p>เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลาง</p> <p>ได้แก่ 1) การแสดงพฤติกรรมกรฟัง และ 2) การแสดงพฤติกรรมกรพูดได้ตอบ</p>
เนื้อหา
<p>หน่วยการเรียนรู้ภาษาจีนกลางจำนวน 6 หน่วย คำศัพท์ 84 คำ ประโยคพื้นฐาน 10 ประโยค</p>
ขั้นตอนของรูปแบบฯ
<p><b>ขั้นที่ 1</b> นิทานเปิดประสบการณ์ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1.1. สร้างบรรยากาศ หรือทบทวนคำศัพท์โดยการใช้เพลง คำกลอน ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยที่เรียน ใช้สื่อวีดิทัศน์ รูปภาพ สื่อของจริง หรือสื่อจำลอง เพื่อให้เด็กเลือกวัตถุ/รูปภาพหรือแสดงท่าทางตามความหมายของคำศัพท์</li> <li>1.2. นำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยการเล่านิทานเพื่อเป็นต้นแบบการออกเสียง เน้นการออกเสียงที่คำศัพท์ใหม่ ซึ่งภาพคำศัพท์ประเภทคำนาม และแสดงท่าทาง/เน้นเสียง คำศัพท์ประเภทคำกริยา/ขยาย เพื่อเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์</li> <li>1.3. เป็นต้นแบบในการออกเสียงคำศัพท์ภายใต้บรรยากาศที่เป็นมิตร โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กได้ออกเสียงซ้ำ ๆ ทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยจนเด็กสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่ว</li> </ol> <p><b>ขั้นที่ 2</b> การฝึกเล่าและขยายประสบการณ์ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1. ฝึกฝนการพูดเป็นประโยคตามที่กำหนดและแสดงท่าทางร่วมกันทั้งห้อง โดยใช้เทคนิค ดนตรี/จังหวะ หรือมีสื่ออุปกรณ์ประกอบเข้าช่วยเพื่อการจดจำ</li> <li>2.2. จัดกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยให้เด็กได้บอกเล่าเป็นประโยค โดยแสดงละครเลียนแบบนิทานหรือแสดงละครหุ่นเชิดที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกับนิทาน</li> </ol> <p><b>ขั้นที่ 3</b> การทบทวนความเข้าใจ เป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจความหมายของภาษาโดยให้เด็กได้เลือกวัตถุ/รูปภาพ หรือพูดคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วผ่านกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ</p>
ระยะเวลา
<p>12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 45 นาที</p>
ประเมินผล
<p>แบบประเมินและแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาล</p>

ภาพที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล

## 2. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศ

## 2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาลก่อนและหลังการทดลองในภาพรวม โดยใช้การทดสอบค่าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาลก่อนและหลังการทดลอง (n = 19)

ช่วงเวลา	คะแนนเต็ม	M	SD	t	sig.
ก่อนการทดลอง	32	0	0	2.56**	0.00
หลังการทดลอง	32	28.40	3.15		

\*\* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาลหลังการทดลอง (M = 28.4) สูงกว่าก่อนการทดลอง (M = 0) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เด็กอนุบาลที่เรียนภาษาจีนกลางด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูดมีความสามารถในการฟัง-พูด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาลก่อนและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาลจำแนกเป็นรายด้าน ก่อนและหลังการทดลอง (n=19)

ความสามารถในการฟัง-พูด	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig.
		M	SD	M	SD		
การแสดงพฤติกรรมกรฟัง	16	0	0	15.53	1.02	6.75**	0.00
การแสดงพฤติกรรมกรพูดโต้ตอบ	16	0	0	13.00	2.29	8.59**	0.00

\*\* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

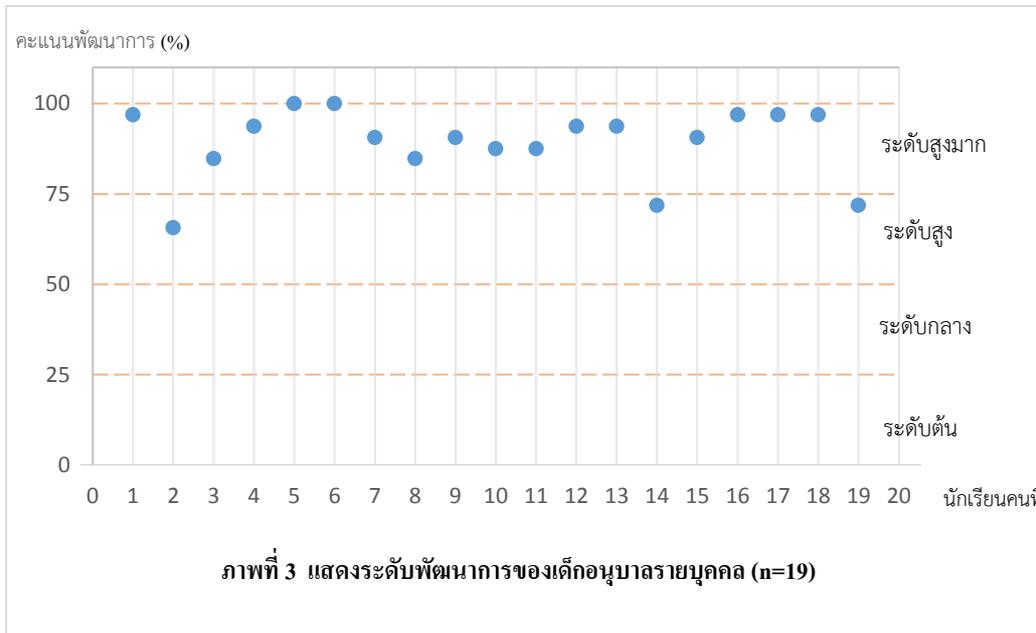
จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาล ด้านการแสดงพฤติกรรมกรฟัง หลังการทดลอง (M = 15.53) สูงกว่าก่อนการทดลอง (M = 0) และด้านการแสดงพฤติกรรมพูดโต้ตอบ หลังการทดลอง (M = 13.00) สูงกว่าก่อนการทดลอง (M = 0) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) จำนวนระดับพัฒนาการของเด็กอนุบาลเป็นรายบุคคล จากคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาลก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณหาค่าพัฒนาการ โดยใช้สูตรการคำนวณคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของศิริชัย กาญจนวาสี (2556) จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการที่ได้มาแปลผลเทียบกับเกณฑ์ระดับพัฒนาการ ได้แก่ ค่าคะแนนพัฒนาการร้อยละ 0 – 25 เทียบอยู่ในระดับต้น ร้อยละ 26 – 50 อยู่ระดับปานกลาง ร้อยละ 51 – 75 อยู่ระดับสูง และค่าคะแนนพัฒนาการร้อยละ 76 – 100 อยู่ในระดับสูงมาก รายละเอียดคะแนนพัฒนาการ และระดับพัฒนาการดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนพัฒนาการและระดับพัฒนาการ (คะแนนเต็ม 32 คะแนน)

เลขที่ เด็กอนุบาล	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	คะแนน พัฒนาการ (%) จากคะแนนเต็ม	ระดับ พัฒนาการ
1	0	31	96.88	สูงมาก
2	0	21	65.63	สูง
3	0	27	84.83	สูงมาก
4	0	30	93.75	สูงมาก
5	0	32	100.00	สูงมาก
6	0	32	100.00	สูงมาก
7	0	29	90.63	สูงมาก
8	0	27	84.83	สูงมาก
9	0	29	90.63	สูงมาก
10	0	28	87.50	สูงมาก
11	0	28	87.50	สูงมาก
12	0	30	93.75	สูงมาก
13	0	30	93.75	สูงมาก
14	0	23	71.88	สูง
15	0	29	90.63	สูงมาก
16	0	31	96.88	สูงมาก
17	0	31	96.88	สูงมาก
18	0	31	96.88	สูงมาก
19	0	23	71.88	สูง

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังการทดลองเด็กอนุบาลจำนวน 16 คน มีค่าคะแนนพัฒนาการอยู่ในช่วงร้อยละ 84.83 - 100 เทียบอยู่ในระดับพัฒนาการสูงมาก และเด็กอนุบาลจำนวน 3 คน มีค่าคะแนนพัฒนาการอยู่ในช่วงร้อยละ 65.63 - 71.88 เทียบอยู่ในระดับพัฒนาการสูง แสดงว่า รูปแบบสามารถส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางให้กับเด็กอนุบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพผลสูงมาก ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนำเสนอได้ดังภาพที่ 3



2.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบบันทึกความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) การแสดงพฤติกรรมกรฟัง เด็กสนใจฟังภาษาจีนกลางตั้งแต่ครั้งแรกของการใช้รูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่เด็กแสดงพฤติกรรมกรฟังที่สะท้อนให้เห็นถึงความอยากรู้ พยายามค้นหาความหมายของภาษาจีนกลางที่ได้ฟัง เช่น ถามผู้วิจัยว่าพูดภาษาอะไร สังเกตท่าทางของผู้วิจัยขณะพูดภาษาจีนและพยายามแปลความหมาย การเลือกวัตถุหรือรูปภาพที่มีความหมายเดียวกับคำศัพท์ พบว่า เด็กสามารถหยิบ ชี้ วัตถุ รูปภาพ ได้ถูกต้องหลังฟังนิทาน โดยเฉพาะคำประเภทคำนาม สำหรับพฤติกรรมกรแสดงท่าทางตามประโยคที่ได้ฟัง ในช่วงแรกเด็กยังไม่แสดงท่าทาง แต่จะพูดประโยคตามผู้วิจัย และเมื่อผู้วิจัยเล่านิทานโดยใช้น้ำเสียงท่าทางที่สอดคล้องกับความหมาย ทำให้เด็กเชื่อมโยงความหมายและเริ่มแสดงท่าทางตามประโยคที่ได้ฟัง ในสัปดาห์ที่ 3 เด็กเริ่มแสดงท่าทางหรือปฏิบัติตามคำสั่งที่เรียนไปแล้วได้ทันทีเมื่อได้ฟัง

2) การแสดงพฤติกรรมกรพูดโต้ตอบ เป็นพฤติกรรมที่พบน้อยในช่วง 2 สัปดาห์แรกของการใช้รูปแบบ เด็กสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่ยังไม่พูดเป็นภาษาจีน มีบางคนพูดแปลความหมายของคำศัพท์ระหว่างที่ฟังนิทาน ผู้วิจัยจึงกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกเสียงภาษาจีนกลางตามผู้วิจัยขณะฟังนิทานครั้งที่ 2 โดยใช้เทคนิคหยุดเล่าเมื่อถึงคำศัพท์หรือประโยคที่ต้องการให้เด็กออกเสียงพูด ทำให้เด็กคุ้นเคยกับการออกเสียง และคุ้นเคยกับโครงสร้างภาษาที่ซ้ำ ๆ ในนิทาน อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมประเภทเกมภาษาที่让孩子ได้ฝึกฝน

การออกเสียงซ้ำ ๆ ทำให้เด็กสนุกกับการออกเสียงและเริ่มมั่นใจในการพูดภาษาจีนกลางมากขึ้น ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 เด็กอนุบาลแสดงพฤติกรรมกรรมการพูดมากขึ้น

## อภิปรายผล

1. การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางสำหรับเด็กอนุบาลพบว่า รูปแบบสามารถส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบของรูปแบบมีหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาของเด็ก โดยมีหลักการที่กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้มุ่งเน้นการฟังพูดก่อนเขียนอ่าน ใช้นิทานที่มีเนื้อหาคำศัพท์เกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก สร้างความสัมพันธ์และการแสดงออกเชิงบวกทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ขณะเล่าเรื่องราว มีต้นแบบในการออกเสียงที่ถูกต้องและติดตามแก้ไขหากมีการออกเสียงไม่ถูกต้อง และมีการใช้ท่าทาง น้ำเสียง หรือสื่ออุปกรณ์ประกอบเพื่อทำให้เด็กเข้าใจความหมายของภาษา จัดกิจกรรมทางภาษาที่มีรูปแบบซ้ำ ๆ อย่างเป็นระบบ ทำให้เด็กอนุบาลเรียนรู้ภาษาอย่างสนุกสนาน เชื่อมโยงความหมาย ซึมซับ โครงสร้างภาษาและจดจำได้ง่าย สอดคล้องกับ Strickland, Galda and Cullinan (2004) ที่กล่าวว่า การเลียนแบบการพูดคำศัพท์ การใช้โครงสร้างของภาษาเป็นพฤติกรรมที่เด็กเลือกแสดงตามบุคคลที่เด็กได้เห็น ซึ่งการเลียนแบบพฤติกรรมนี้ถือเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาของเด็ก และเด็กชอบแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ หากได้รับการตอบสนองทางบวกจากบุคคลที่เด็กสื่อสารด้วย ทำให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างสนุกสนาน ส่งผลให้เกิดความชำนาญและพัฒนาไปสู่ความสามารถในการฟัง-พูด

นอกจากนี้ รูปแบบมี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นที่ 1 นิทานเปิดประสบการณ์ ขั้นที่ 2 การฝึกเล่าและขยายประสบการณ์ และขั้นที่ 3 การทบทวนความเข้าใจ และการกำหนดระยะเวลาการใช้รูปแบบ 36 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นครั้งละ 45 นาที จำนวน 48 ครั้ง ซึ่งถือเป็น 1 ใน 3 ของระยะเวลาที่ Eaton (2010) แนะนำว่าจำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะทางภาษาในระยะเริ่มต้นควรมีเวลา 96 ชั่วโมงต่อปี แสดงให้เห็นว่า รูปแบบใช้เวลาน้อยกว่า 96 ชั่วโมง แต่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนกลางของเด็กอนุบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนและระยะเวลาการใช้รูปแบบมีพื้นฐานจากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนแบบบอกเล่า ซึ่งมีการทดลองนำแนวคิดดังกล่าวไปสอนภาษาต่างประเทศในระดับอนุบาลจนได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี (Dalton, 2011; Gloppe & Damhuis, 2001; Griva & Sivropoulou, 2009)

2. ผลการใช้รูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของเด็กอนุบาลหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ มีค่าคะแนนพัฒนาการอยู่ในช่วงร้อยละ 76-100 ซึ่งอยู่ในระดับพัฒนาการสูงมาก จำนวน 16 คน มีค่าคะแนนพัฒนาการอยู่ในช่วงร้อยละ 51-75 ซึ่งอยู่ในระดับพัฒนาการสูง จำนวน 3 คน ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาของรูปแบบเป็นคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นำเสนอเนื้อหาคำศัพท์โดยใช้นิทานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็ก มีตัวละครที่มีบุคลิกโดดเด่นและอยู่

โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล

ในวัยเดียวกับเด็ก ทำให้เด็กสนใจฟังและเชื่อมโยงความหมายกับเสียงของภาษานำไปสู่การจดจำ และยังเปิดโอกาสให้เด็กพูดแสดงตามบทบาทของตัวละคร ในนิทานซ้ำ ๆ นำไปสู่การซึมซับโครงสร้างของประโยค สอดคล้องกับ Bruner (1975) ที่อธิบายแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กไว้ว่า การจัดเนื้อหาของบทเรียนควรมีความสัมพันธ์กับเด็กหรือเป็นสิ่งที่เด็กต้องการจะเรียนรู้ เริ่มจากประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวที่เด็กคุ้นเคยเพื่อให้เข้าถึงความเข้าใจ และเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำ โดยให้ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึกของเด็กในขณะทำกิจกรรมจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับ Syahputra (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบฟัง-พูดและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับระดับอนุบาล ในประเทศอินโดนีเซีย พบว่า เด็กอนุบาลกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบฟัง-พูด มีความสามารถในการเข้าใจภาษา จดจำคำศัพท์ และสามารถออกเสียงคำศัพท์ วลีได้ดีกว่าเด็กอนุบาลกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และยังพบว่าวิธีการสอนแบบฟัง-พูดด้วยการออกเสียงตาม ทำตามต้นแบบสามารถกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้

1.1 การนำรูปแบบไปใช้ครูควรตระหนักและให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก และคำนึงถึงการเสริมต่อการเรียนรู้และการให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้กับเด็กที่มีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน เปิดโอกาสอย่างเท่าเทียมในการแสดงออกทางภาษา ให้ความสำคัญในการแสดงพฤติกรรมทางภาษากับเด็กที่เรียนรู้ช้าหรือเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก และส่งเสริมเด็กที่เรียนรู้เร็ว กล้าแสดงออกทางภาษาด้วยกิจกรรมที่ทำทายในระดับที่ความสามารถของเด็กไปถึง รวมทั้งการให้แรงเสริมทางบวกด้วยการชมเชย สบตา สัมผัสกอด ส่งรอยยิ้มหรือการให้ดาว เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้กับเด็ก

1.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับเด็กอนุบาล ซึ่งมีความสอดคล้องกับวัยของเด็กอนุบาลและบริบทของโรงเรียนที่ไม่เคยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน หากนำรูปแบบฯ นี้ไปใช้กับเด็กระดับอื่น หรือโรงเรียนในสังกัดอื่น ควรพิจารณาและปรับให้เหมาะสมตามช่วงวัยและบริบทของโรงเรียน

### 2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคงทนของความสามารถในการฟัง-พูดจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด

2.2 ควรศึกษาความพึงพอใจหรือเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด

2.3 ควรศึกษาผลของการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด ไปทดลองใช้กับเด็กอนุบาลในบริบทที่มีความแตกต่างกัน เช่น เด็กอนุบาลใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กอนุบาลใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

## บรรณานุกรม

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันเอเชียศึกษา ศูนย์จีนศึกษา. (2551). *รายงานผลการวิจัยเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษามัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- Azpillaga, B., Arzamendi, J., Etxeberria, F., Garagorri, X., Lindsay, D., & Joaristi, L. (2001). Preliminary findings of a format-based foreign language teaching method of school children in the Basque Country. *Applied Psycholinguistics*, 22, 35-44.
- Brewster, J. (1991). *What is good primary practice?. Teaching English to children: From practice to principle*. London: Collin.
- Bruner, J. (1975). From communication to language: *A Psychological Perspective Cognition*, 3(3), 255-287. doi:10.1016/0010-0277(74)90012-2
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dalton, T. A. (2011). Comparison of two approaches to improving cognitive academic language proficiency for school-aged, English language learner. *All Graduate Plan B and Other Report*, 41, 2-43. Retrieved from <https://digitalcommons.usu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1041&context=gradreport>
- Eaton, S.E. (2010). *Global trends in language learning in the twenty-first century*. Calgary: Onate.
- Glopper, K. D., & Damhuis, R. (2001). Effects of a format-based second language teaching method in kindergarten. *Applied Psycholinguistics*, 22(1), 1-33.
- Griva, E., & Sivropoulou, R. (2009). Implementation and evaluation of an early foreign language learning project in kindergarten. *Early Childhood Education*, 37(1), 79-87.
- Lan, Z. (2013). *Scaffolding Chinese teaching and learning*. (Master's Thesis Unpublished). Western Sydney University, Sydney.
- Partnership for 21<sup>st</sup> Century Skill. (2015). *21<sup>st</sup> Century skills map: Designed in cooperation with the nation's world language educators*. Retrieved from: <http://P21.org>
- Richard-Amato, P. A. (2003). *Making it happen: Interaction in the second language classroom, from theory to practice* (2<sup>nd</sup> ed). New York: Longman.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3<sup>rd</sup> Ed.). United Kingdom: Cambridge University Press.

River, W. M. (1981). *Teaching foreign language skill*. Chicago: University of Chicago Press.

Shaaban, K. (2001). Assessment of young learners. *Teaching Forum*, 99(4), 16-23.

Strickland, D. S., Galda, L., & Cullinan, B.E. (2004). *Language art learning and teaching*. Canada: Thomson Learning.

Syahputra, F. P. (2014). *Comparative analysis between audio-lingual and total physical response methods in English language learning for kindergarten students*. Retrieved from:  
<http://repository.usu.ac.id/handle/123456789/43250>

Taeschner, T. (2013). The narrative format for learning and teaching language to children and adults. Innovative approaches to language teaching and learning through International Projects. *Synergy*, 9, 223-235.  
Retrieved from: <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=71551>.